

Werkproces: Psycho-emotionele dimensie achter kunstfoto *Sun over Shadow / Shadow into Soil*

"Het was een dag als alle anderen. Ogenschijnlijk. Vandaag brak mijn verleden los van het heden en mijn toekomst. Hij verscheen in het troebele water bij een natuurgebied in Apeldoorn, waar ik een analoge landschapsfoto maakte om deze met inkt te bewerken. Hij staarde naar me, vanaf de bodem die onaantastbaar leek voor mijn winterse tenue en cameratas. Zou ik wegens de oerdriften van mijn zwangerschap, als een gek te water gaan? Zijn blik werd verduisterd door de wind die rimpels in het wateroppervlak deed opsteken. Exact dit landschap bood mij eerder deze week helder water, dat ik hoopvol aanschouwen mocht om een stukje van mijn familiegeschiedenis eer aan te doen, nabij het verzorgingstehuis waar mijn oma overleden is.

De reflectie van de hoge bomen vormde een verlengstuk van de verbondenheid van generaties, die vaak minstens twee eeuwen doorkruist, omspannt, bijeenhoudt, overstijgt en soms van elkaar los laat knappen. In dit geval leek de reflectie op een zinkgat, waar je enerzijds niet in vallen wil en tegelijk gebiologeerd en geestelijk verheven door kan raken. Wat als je er blindelings in springt, vrijwillig overgeleverd aan een onbekende dood of herrijzenis? In de mythologie trokken zwangere vrouwen geregeld de aarde in om via hun bevalling krachten van de aarde te ontlokken. Mannen vlogen vaker in de lucht, om duistere krachten te ontmantelen in hun strijd om rechtvaardigheid of macht.

Er dook plots een blauw stuk lucht op achter een van de hoge bomen rechts op de oever, wat toevallig de hoogste boom was. Of leek dat zo, door het contrast tussen de grijze wolken en het doorbrekende licht?

Vanuit het water en de lucht werd er simultaan een verbinding gelegd tussen ons. Zijn energie was zichtbaar en voelbaar in korte lichtflikkeringen van de zon. Hij was in staat om waarheid van leugen te onderscheiden. Het landschap weerspiegelde een opgetogen welwillendheid en kleurrijke geest. Voor het eerst zag ik hem als een frivole en eerlijke man, die ik langer dan een seconde recht aan durfde te kijken. Hij liet zich niet lang zien en vloog alweer weg. Had ik hem ooit gekend? ..."

Fragment / intro uit het ingekorte stuk *Overlevering zonder saus*
Mathilde Evaline Jansen, 2023

De volledige ingekorte versie (2 pagina's) van dit document is beschikbaar voor een foto-installatie.

De volledige tekst van meerdere pagina's is op verzoek en in overleg in te lezen, mits relevant m.b.t. samenwerking.